

[Løvig Simonsen]

godkendelsespligten i medfør af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 (lovbekendtgørelse nr. 68 af 24. januar 1989), uanset virksomhedens art og uanset om anvendelsen af slagger og flyveaske i øvrigt sker i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3 i slaggebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 568 af 6. december 1983)? Hvis dette kan bekræftes, bedes det oplyst, om ministeren agter at ændre dette forhold, således at alene slagger og flyveaske, der ikke genbruges til bygge- og anlægsarbejder, pålægges afgift.«

Begrundelse

Jf. bekendtgørelse nr. 569 af 6. december 1983, § 10, stk. 2, skal der, hvis anvendelsen af slagger og flyveaske finder sted i forbindelse med virksomheder, der er omfattet af miljøbeskyttelseslovens kap. 5, tages stilling til anvendelsen og vilkårene herfor i forbindelse med behandlingen af godkendelsessagen.

Bestemmelsen er indføjet for at undgå dobbeltadministration, således at et anlægsarbejde ikke skulle vurderes efter både slaggebekendtgørelsen og miljøbeskyttelseslovens kap. 5 i de tilfælde, hvor anvendelsen finder sted på kap. 5-virksomheder. Imidlertid er det ved administrationen af lov nr. 838 af 19. december 1989 fastlagt, at alle sådanne anvendelser af slagger og flyveaske, der kræver egentlig godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven, automatisk afgiftsbelægges.

Det indebærer, at alle virksomheder, som er omfattet af godkendelsespligten, skal erlægge affaldsafgift i det omfang, de vælger at anvende slagger og/eller flyveaske i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, mens virksomheder, der ikke er omfattet af godkendelsespligten, frit kan anvende slagger og/eller flyveaske uden at erlægge afgift. Dette indebærer dels en utilsigtet forskelsbehandling af forskellige typer virksomheder, dels en utilsigtet begrænsning i genbruget af slagger og flyveaske, hvorfor reglerne foreslås ændret, således at alene anvendelse af slagger og flyveaske, som ikke opfylder kravene i slaggebekendtgørelsens kap. 3, afgiftsbelægges – uanset virksomhedstype.

Svar (5/4 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Slagger og flyveaske fra kulfyrede kraftværker er ikke belagt med affaldsafgift.

Det er en betingelse for at anvende slagger og flyveaske fra affaldsforbrændingsanlæg uden godkendelse efter § 11 i miljøbeskyttelsesloven, at slaggen og flyveasken overholder de kvalitets- og analysekrav, der stilles i bekendtgørelse nr. 568 af 6. december 1983 om anvendelse af slagger og flyveaske. Bekendtgørelsens kapitel 3 stiller endvidere betingelser for anvendelsen af slagger og flyveaske, der overholder kvalitetskravene, blandt andet i form af maksimale lagtykkelser og krav om afstand til nærmeste vandindvindingsanlæg.

Slagger og flyveaske fra affaldsforbrændingsanlæg er omfattet af den kommunale anvisningspligt i bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald.

Efter lov om afgift af affald og råstoffer har et deponeringsanlæg, der modtager affald, der er anvist af kommunalbestyrelsen, herunder slagger og flyveaske fra affaldsforbrændingsanlæg, pligt til at lade sig registrere hos toldvæsenet og betale en afgift på 130 kr. pr. ton affald, det bliver tilført.

Ved udformningen af loven blev der lagt afgørende vægt på at identificere de registreringspligtige virksomheder (forbrændings- og deponeringsanlæg) på en tyndig måde, således at afgiftsordningen blev administrerbar for told- og skatteregionerne.

Såfremt anvendelsen af slagger eller flyveaske fra affaldsforbrænding f.eks. ikke kan overholde kvalitetskravene i bekendtgørelse om anvendelse af slagger og flyveaske, kræver anvendelsen af slagger og flyveaske tilladelse efter § 10, stk. 1, i bekendtgørelse om anvendelse af slagger og flyveaske.

I visse tilfælde, f.eks. ved bygning af de såkaldte skibakker eller ved opfyldning af havne, er den mængde af slagger og flyveaske, der ønskes anvendt i det enkelte projekt, så stor, at slaggerne og flyveasken, selv om de overholder kvalitetskravene i bekendtgørelse om anvendelse af slagger og flyveaske, ikke kan anvendes efter de retningslinier, der er opstillet i bekendtgørelsens kapitel 3.

Amtsrådene vurderer i de konkrete tilfælde, om det pågældende projekt kræver godkendel-